

Blik op eindig

Eenakter

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BLIK OP EINDIG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

SPELERS:

Cora: Een mollige vrouw van middelbare leeftijd, weduwe van Willem

Ireen: Een iets jongere slanke vrouw, nog maar kort met Wouter

SITUATIE:

een camping na een week regen
de suggestie van twee tenten naast elkaar
twee flappen tentdoek kunnen al voldoende zijn
voor beide tenten een kampeertafeltje met één stoel
alles ziet bij de tent van Cora veelgebruikt
bij die van Ireen echter gloednieuw
wel staat op beide tafeltjes een identieke oude beschuitbus
bij de tent van Cora staat een volle vuilniszak
en op de grond liggen daar diverse platgetrapte blikjes
voor de tent van Ireen is het brandschoon

Van beide tenten horen we de ritsen tegelijkertijd opengaan en bij beide zien we een hand buiten het tentdoek voelen of het nog regent. CORA en IREEN worstelen zich naar buiten. Hun blote voeten zoeken en vinden instappers. Beide doen een stap verder naar buiten en kijken naar boven. CORA eet voortdurend uit een blik snoep)

CORA: Waarachtig, het regent niet meer.

IREEN: Het is droog.

CORA: Ik dacht al, wat hoor ik nou, ik hoor het niet meer regenen. Gelijk hoor ik u roepen dat het droog is....

IREEN: Ik heb niet geroepen.

CORA: O. Echt iets voor mij om te denken dat u... Weet u, ik hoor soms stemmen, dat heb je als je aldoor in je eentje bent. Ga je je van alles verbeelden. Nou ja, 't is droog.

IREEN: Vindt u dat zo bijzonder?

CORA: Na een bui van zo'n beetje een hele week vind ik dat bijzonder, ja. Ik sta hier precies een week, weet u.

IREEN: Wij pas een dag.

CORA: Wij?

IREEN: Wij.

CORA: Als ik vakantie heb, regent het. Ik weet niet wat het is, maar ik trek regen aan, geloof ik. Willem zei wel eens dat we maar naar de Sahara moesten emigreren. Kon ik er nog geld voor maken. Echt iets voor Willem om zoiets te zeggen.

IREEN: Ik hou u niet tegen.

CORA: Wat? Ik naar de Sahara? Ik zie me al, ik met mijn zoneczeem. Daar hebt u geen last van zo te zien.

IREEN: Waarvan?

CORA: Zoneczeem. Ik weet niet waar u dat kleurtje heeft opgedaan...

IREEN: Nee, dat weet u niet.

CORA: Maar het is u van harte gegund.

IREEN: Dank u wel.

CORA: Ik snak naar wat zon maar meer om de warmte. Als u wist wat voor tijd ik achter de rug heb! Dat wil u niet weten.

IREEN: Inderdaad.

CORA: Dat hou ik dan ook maar mooi voor me. Ik ben namelijk weduwe. *(Het snoepblik is leeg, ze gooit die op de grond en trapt het fanatiek plat, een actie die later met elk leeg blik herhaald wordt)*

IREEN: *(ongemakkelijk)* Ach. U bent weduwe...

CORA: Al een half jaar.

IREEN: Het spijt me.

CORA: Of pas een half jaar. Dat voelt elke dag anders. Gek woord, hè, weduwe. Als je dat tien keer achter elkaar zegt, geloof je niet dat het echt bestaat. Maar ja, waarom zou je het tien keer achter elkaar zeggen.

IREEN: Ja, waarom zou u?

CORA: Moment. *(duikt haar tent in)*

IREEN: *(voor zich uit)* Oef. Dus dit is kamperen. Wat een ratel. Ben ik mooi klaar mee. *(CORA komt terug met een nieuw blik snoep, maakt die open en eet er uit)* U hebt trek, zie ik.

CORA: Helemaal niet maar 't moet op. Ik word er stiksacherijng van.

IREEN: U wilt van het snoepen af.

CORA: Nee, ik wil van al dat blik af. Houden we het droog, denkt u?

IREEN: Geen idee.

CORA: Zat de zon maar in een blikje dan was die gauw open. Uw bruin komt niet uit een blikje zeker?

IREEN: Nee. En ook niet uit een potje. Sorry. *(duikt haar tent in)*

CORA: *(praat toch maar door)* Willem mocht dat graag zien, bruine slanke vrouwen. Was-ie erg op gesteld. Willem... Ik was meestal wel niet zo bruin als hij wilde. Wel slank. Zou je nou niet meer zeggen maar ik was tot voor kort superslank. Willem had een bloedhekel aan dikke vrouwen.

IREEN: *(uit tent met GSM, test in alle standen)* Heeft u hier eigenlijk bereik?

CORA: Wat ik bereikt heb? Tja... niet veel eigenlijk.

IREEN: Ik heb hier namelijk nauwelijks ontvangst.

CORA: U bent hier toch nog ook maar net een dag. Ik sta hier al een week en er is nog geen mens langs geweest.

IREEN: Ik bedoel... u heeft toch wel een mobieltje?

CORA: O, een mobieltje? Jawel.

IREEN: En u kunt er hier wel mee telefoneren?

CORA: Geen idee. Wie zou ik moeten bellen. De kinderen zijn ergens in Verweggistan, met vakantie en echt niet in een tent.

IREEN: Gelijk hebben ze.

CORA: Was u daar ook liever geweest?

IREEN: Hm.

CORA: Wilt u misschien....? *(houdt IREEN het blik voor)*

IREEN: Wat een leuk blikje.

CORA: Vindt u? Ik vind er niks aan. *(geeft IREEN het blikje)*
Alsjeblieft.

IREEN: Ja maar...

CORA: Ik moet er van af en wel zo snel mogelijk.

IREEN: Eigenlijk snoep ik niet.

CORA: Deed ik ook niet maar toen dat met Willem gebeurde ben ik me toch gaan eten.

IREEN: Mag ik misschien uw mobieltje proberen? Ik wil iets met mijn vriend afspreken.

CORA: Ach, u hebt een vriend. Niet getrouwd zeker?

IREEN: We kennen elkaar nog maar kort.

CORA: En jullie zijn nu samen hier.

IREEN: Op een soort vakantie. Ja. Hij heeft een tent gekocht en die wilde hij uitproberen.

CORA: En bevalt hij?

IREEN: De tent of mijn vriend?

CORA: Maakt niet uit. Vertel maar.

IREEN: Ik heb m'n vriend eigenlijk wat te vertellen.

CORA: Is-ie weg?

IREEN: Ja.

CORA: O! Hij is zeker om verse broodjes.

IREEN: Zoiets.

CORA: Deed Willem ook elke morgen. Broodjes en de Telegraaf. Een stapel kranten is erg handig om het in de tent wat droog te houden.

IREEN: Eh... Willem was uw man? *(met wat gespeelde belangstelling)* Mist u hem erg?

CORA: Willem was een fantastische man, mijn maatje, mijn alles. Dat heb ik allemaal in de advertentie laten zetten. *(korte ongemakkelijke stilte)*

IREEN: Dat klinkt allemaal heel... doordacht. Maar... als ik uw mobieltje zou mogen proberen?

CORA: O ja, m'n mobieltje. Moment. *(duikt haar tent in)*

IREEN: *(gooit het blik in Cora's vuilniszak, kijkt naar de lucht)* Wordt het nou weer donkerder of verbeeld ik me dat...

CORA: *(uit de tent met een arm vol blikken, zet die op het tafeltje)* Dit zijn de laatste. Hè, hè. Het eind van de tunnel mag ik wel zeggen.

IREEN: Mevrouw....

CORA: Ze zeggen wel 'ns dat iedereen een verlies weer anders verwerkt. Nou, zo verwerk ik het.

IREEN: Eh... uw mobieltje?

CORA: O ja. Sorry, het is een zootje binnen. *(leest enkele etiketten)* Ik moet nou even iets hartigs. Na al die zoetheid.

IREEN: *(ongeduldig)* Maar u heeft er wel een?

CORA: *(maakt een blik open)* Bent u bang dat uw vriend iets vergeet? Iets voor op het brood ofzo? Willem vergat ook altijd van alles. Vooral als-ie een blik ontdekte dat-ie nog niet had. Dan vergat-ie

de hele wereld. Als u wat nodig hebt... Er is nog wel zo het een en ander. Hier. Een blik met, wat is het, een soort smeerworst maar dan uit Azië. *(geeft haar het geopende blik)* Vraag me niet van welk buitenlands beest het gemaakt is. O ja. Het mobieltje. Moment. *(duikt weer de tent in)*

IREEN: *(voor zich uit)* Mens, schiet 'n beetje op. Ik wil hier weg en zonder auto... *(bekijkt het blik, ruikt eraan, trekt een vies gezicht)* Jak! *(gooit het blik in de vuilniszak)* Je maakt een slechte beurt, Woutertje. *(weer bezig met haar GSM)* En nu maar hopen dat zij een andere provider heeft.

CORA: *(met een tas uit de tent)* Hier moet-ie in zitten. *(zet de tas op het tafeltje, pakt uit de tas naast wat intieme kleding ook nog enkele blikken)* Verdikkeme! Hier zijn er ook nog een paar. *(bekijkt die)* Belgisch bier. Houdt u van bier?

IREEN: Op zijn tijd.

CORA: Ik niet. Ik kan het niet door m'n keel krijgen. En zo zit er wel meer in blik wat ik niet blief.

IREEN: Dan gooit u het toch gewoon weg.

CORA: Ben je gek. 't Heeft allemaal wel geld gekost.

IREEN: Eh... 't mobieltje?

CORA: Wat ik zei, die moet in deze tas.... *(zoekt)* Als-ie 't nou maar droog gehouden heeft. Neem vannacht, wat heeft het geplensd. Ik heb geen oog dichtgedaan. Zes keer ben ik eruit geweest om het water van de tent te laten lopen. Het doek wordt zo dun, vooral bij de stokken. Sleets. Dat is-ie. Elke keer als we thuis kwamen van vakantie zei ik tegen Willem, we moeten de tent na laten kijken. Die wordt sleets. Ah! Daar heb ik 'm! *(houdt een oud model GSM op)* Ik geloof dat-ie het droog gehouden heeft. Probeer 'm maar 'ns. *(geeft haar de telefoon)*

IREEN: Heel aardig Dank u. *(bestudeert het mobieltje)*

CORA: Zegt hij, we besteden geen geld meer aan deze tent. Er moest wat anders komen. Zo was Willem. Niet goed? Dan moet er wat anders komen. Alleen daar kwam nooit wat anders. *(over de GSM)* Doe zelf maar, u heeft er meer verstand van dan ik.

IREEN: Ik heb wel uw code nodig.

CORA: Code? O ja, dat was zo, ja.

IREEN: Bij dit type zijn dat vier letters. Uw naam misschien?

CORA: Zeg maar Cora.

IREEN: Ik heet Ireen. *(toetst in)* Nee, Cora is niet goed.

CORA: O maar Cora was niet zijn code. Dat was "blik".

IREEN: Blik... *(toetst dit in)*

CORA: Een nieuwe tent. Nee. Dat zat er niet in. Ach, u weet hoe dat gaat. Kinderen kosten nu eenmaal handenvol geld. Dan is er niet zomaar een nieuwe tent. Laat staan een caravan. Laat staan een bos bloemen. Hij beloofde me eens een ring voor onze trouwdag. Komt-ie thuis met een blik cornedbeef uit de oorlog.

IREEN: Het lijkt te lukken.

CORA: Verzamelen kost geld. Wat je ook verzamelt. Postzegels, munten, ouwe boeken.

IREEN: Er is genoeg ontvangst, denk ik. Mag ik?

CORA: Wat?

IREEN: Wouter bellen.

CORA: Wouter? O, dat is je vriend. Natuurlijk. Ga je gang. *(IREEN toetst een nummer in, CORA praat door)* Nou, mijn Willem spaarde blikken. We hadden ons huis vol blik. En die blikken krijg je niet voor niks.

IREEN: *(met haar rug naar CORA)* Hoi, lieverd, met Ireen. Luister...

CORA: Vorig jaar waren we hier twee weken.

IREEN: Blijf je niet te lang weg. Ik wil ook wel 'ns de camping af maar zonder auto... Wouter! *(de verbinding is weg)* Verdorie.

CORA: Is er iets?

IREEN: Verbinding weg. Mag ik nog 'ns proberen?

CORA: Tuurlijk. *(terwijl IREEN weer intoetst)* Twee weken regen!
Regen, regen, regen. Voor Willem niet zo'n probleem...

IREEN: Wouter!

CORA: Nee, Willem. Hij was lekker bezig met z'n verzameling.

IREEN: Even snel. Ben je al op de terugweg? *(luistert)*

CORA: *(voor zich uit, terwijl ze weer blik opent)* En als-ie moe was dan deed-ie zijn ogen dicht en hij sliep. Hij kon dag en nacht slapen.

IREEN: Waar was je naar toe? *(luistert)*

CORA: Ik niet. Ik ga altijd liggen piekeren. Hé, cashewnoten. *(eet)*
Willem had dat niet.

IREEN: Ja, dat is een mooie stad! Denk jij niet dat ik daar misschien ook wel graag... Wouter!

CORA: Nee, Willem.

IREEN: Wouter, ben je daar nog?

CORA: Het lukt zeker niet erg, hè?

IREEN: *(geïrriteerd)* Bedenkt hij niet eens dat ik daar wel 'ns lekker shoppen wil. Ik probeer het nog één keer.... *(doet dit)*

CORA: Hoe kan jij nou slapen, vroeg ik wel. Nou, Cora, zei hij dan, blik op oneindig en verstand op nul. Dat moet voor jou niet al te moeilijk wezen.

IREEN: Verdorie! *(de verbinding is kennelijk slecht)*

CORA: Ja, hij was niet altijd even aardig.

IREEN: Nog maar 'ns....

CORA: Krijg je dorst van. Van die nootjes bedoel ik. *(schudt een ander blik)* Dit is in elk geval vocht. Lijkt wel Arabisch *(maakt een ander blik open)* Ja, hij had scherpe kantjes, Willem. *(bezeert zich)*
Net als zijn blik. *(zuigt op haar duim)*

IREEN: Verdorie, verdorie, verdorie.

CORA: Wil ik het proberen?

IREEN: Waarom zou het u beter lukken?

CORA: Nou ja, het is per slot van rekening mijn telefoon.

IREEN: Dat maakt toch niets uit. *(geeft de telefoon terug, ziet dat CORA bloedt)* U bloedt.

CORA: Wat is zijn nummer?

IREEN: *(wijst)* Druk maar op dat knopje dan zoekt-ie weer het laatstgekozen nummer.

CORA: Gut, kan mijn telefoon dat allemaal?

IREEN: Het lukt toch niet. Wil ik een pleister voor u halen, die telefoon zit straks onder het bloed. *(naar haar tent)*

CORA: Da's lief van je. En het is niet langer u. We zijn burenen, nietwaar. Fijn dat je een pleister voor m'n wondje hebt.

IREEN: *(stopt, rilt even, zacht)* Een pleister voor 't mondje zou nog

fijner zijn... *(in de tent)*

CORA: *(kijkt haar na)* Ik ben bleek, ik ben dik, maar ik ben niet doof. *(in één hand de GSM aan het oor, de andere hand rust op de beschuitblik op tafel)* Wat jij, Willem. Jouw Cora is niet doof. *(krijgt telefonisch contact)* Wouter! Wat leuk! Met de buurvrouw! Met Cora! *(met de rug naar de andere tent, loopt daar wat van weg, praat zachter)* Cora van de camping.... Ja, ik sta naast jullie alhoewel ik meer lig dan sta. Vanwege de regen, begrijp je.... Nee, er is niks mis met Ireen maar wel met mij. Ze haalt een pleister voor me. Blijf je even aan de lijn? Naar welke stad was je?.... Deventer! Was ik vorig jaar ook. Met de auto. Dat komt, Willem voelde zich toen al niet erg lekker, maar hij had niet alle soorten koek in blik. Wel met krenten, zonder krenten, weet ik veel, maar één type had-ie nog niet. Ga ik met mijn gekke kop in de auto naar Deventer. En terug. Noodweer was het, de hele dag. Kreeg ik op de terugweg nog een aanrijding. Niet erg. Klein deukje. Willem razende dol. Ik zeg, wat maak je me nou? Zelf had-ie wel twintig deuken in die auto gereden, op dat blik was-ie niet zuinig. *(IREEN uit de tent met een verbanddoos)* Maar het was niet om die deuk, ik had het verkeerde blik gekocht. Met sukade had-ie al.

IREEN: *(ziet haar bellen, verheugd)* Is dat Wouter?

CORA: *(luistert)* Niet meer, geloof ik. Nee. *(geeft haar de telefoon)* Jammer.

IREEN: Verdorie! Maar jij hebt hem gesproken? *(CORA knikt)* Waar is hij, zei hij dat?

CORA: Onderweg terug van Deventer. Mooie stad. Had je fijn kunnen... shoppen.

IREEN: Zei hij nog meer? Hij heeft toch nog wel wat meer gezegd?

CORA: Nou, nee, eigenlijk niet. Best 'n stille man zeker, die Wouter van je?

IREEN: *(geeft haar de verbanddoos)* Soms is het heerlijk als iemand stil weet te zijn.

CORA: Dat zeg je nou wel maar mijn Willem is voorgoed... stil. *(bekijkt de verbanddoos)* Ook al blik.

IREEN: Je redt jezelf?

CORA: Als je nog 'n keer bellen wil.... *(opent de doos, zoekt en vindt een pleister, plakt die op een duim; ondertussen leest IREEN het opschrift van de verspreide blikken en blikjes; hierna openen ze blikjes, eten of drinken, lege blikjes worden op de grond gegooid en met klimmend plezier plat getrapt)*

IREEN: Later misschien nog wel 'ns. Begrijp ik het nou goed, je man spaarde blikken?

CORA: Ja, help me alsjeblieft erdoor heen. Het zijn er niet zoveel meer. Ireen, begin nooit iets met een man die verzamelt en al helemaal niet iemand die blikken spaart. Weet je, het begint met één vitrine, in de woonkamer, en het eindigt ermee dat je van onder tot boven je kunt niet meer kan keren vanwege al dat blik. Rond, vierkant, hoog, laag, oud, nieuw. Met snoepjes, met koekjes, met koffie, met thee, je kan het zo gek niet bedenken of....

IREEN: Of het wordt ergens wel in blik verkocht?

CORA: Ja. In Deventer bijvoorbeeld. Maar het moesten wel blikken mét inhoud zijn. Met de originele inhoud. Niks aangebroken blikken. Laat staan lege. (*wijst naar de bus op het tafeltje van IREEN*) Jij hebt die ook, hè, het was het eerste wat ik zag. Het was ook de eerste van Willem.

IREEN: Deze is van Wouter. De beschuitbus van zijn moeder.

CORA: Met de originele inhoud?

IREEN: Dat weet ik echt niet en het kan me ook niet schelen.

CORA: Deze wel. Deze stond jaren bij ons in de flat midden op de salontafel. Daar mocht het originele beschuit niet uit. O nee. Na de crematie moesten de beschuitjes er wel uit. En Willem erin. Dat was wat hij wilde, En dan doe je dat. Zo'n laatste wil. Dat respecteer je, toch? (*geeft de verbanddoos terug*)

IREEN: (*voor zich uit*) Wouter wil dat wij gaan samenwonen.

CORA: (*idem*) Ondanks alles.

IREEN: Maar ik weet het nog niet zo zeker.

CORA: Dat was nog best lastig....

IREEN: Wat?

CORA: Al dat blik. Ik mocht er niet aankomen. Absoluut niet! Maar de boel moest toch af en toe 'ns afgestoft. Hoe doe je dat? Nou, stiekem natuurlijk.

IREEN: Voelde ik daar toch weer een spat?

CORA: Het zal niet zo wezen. Vorig jaar, drie weken regen. En Willem maar mopperen op de riolering hier. Alle jaren weer. Hij wist wel wat er aan gebeuren moest, zei-ie. Hij zou bij de toiletten beginnen om het zaakje onder de grond 'ns radicaal te fatsoeneren. Maar ja, dat ging-ie natuurlijk niet doen. Hij had vakantie. En het regende steeds. Kwamen we thuis, brak de zon door. En bleef schijnen. En het werd me daar heet in de flat. Een heuse hittegolf. En dat stooft af, al dat blik.

IREEN: Had je geen balkon?

CORA: Stond ook vol blik. Ik zei tegen Willem, wat doen we volgend jaar? Weer naar de regen? Zegt-ie, gaan we drie weken. Kan ik naar de grote markt in Keulen. Gelijk boekte hij weer. En betaalde.

Dus zou ik nog eigenlijk nog twee weken moeten.
IREEN: Cora... (*bestudeert een blikje*)
CORA: Hm....
IREEN: Ik ben dol op sardientjes...
CORA: Alsjeblieft. Eet die troep op, ik walg er van. Je weet hoe je deze opent? Met zo'n gek sleuteltje, rol je zo de deksel op.
IREEN: Ik ken ze. (*met ander blik*) En zit hier nou echt bier in?
CORA: Ireen, tast toe. Alles moet op! Maar pas op met die buitenlandse blikken. Gister nog, ik pak een blik, ik denk China! Ik denk, ha, Chinees! Weer 'ns iets anders dan Haagse Hopjes. Best trek in iets hartigs. Ik maak dat blik open... Jak!! Ik weet het niet zeker maar het leken mij koeienogen. Echt waar. In een soort gelei. Dat heb ik weggegooid. Er zijn grenzen.
IREEN: Het is maar goed dat je Willem hier geen weet meer van heeft.
CORA: Ireen, dat zeg je nou, maar...
IREEN: Hij zou zich toch in zijn graf omdraaien.
CORA: Hoor je nou wel wat je zegt? In z'n graf.
IREEN: Sorry. Hij was...

CORA: Gecremeerd. En in die bus hier wordt-ie regelmatig omgedraaid. Ach, Willem... Die laatste vakantie, wat voelde hij zich rot. Ik zei vaak, ga toch 'ns naar de dokter. Zei hij, wat krijg ik dan te horen? Ik zei, misschien heb je wel iets onder de leden. Zei hij, als ik iets onder de leden heb is dat blikvergiftiging.

IREEN: (*ongerust*) Bestaat dat dan?

CORA: Zei Willem, als het nog niet bestaat heb ik het zojuist uitgevonden. Een maand later.... Nou ja, 't is vakantie! Moet je niet nog 'ns bellen naar die Wouter van je? Ik ben wel benieuwd op wat voor type jij valt.

IREEN: Ik neem eerst nog zo'n biertje als het mag.

CORA: Eet en drink zoveel je wil.

IREEN: Ik begrijp dat jij dat blik niet meer kan zien, maar je kinderen...? Je hebt toch kinderen, zei je?

CORA: Twee. Van elk soort één.

IREEN: Wilden zij die verzameling niet?

CORA: Je haalt toch je jeugdtrauma niet in huis!

IREEN: Ik denk dat ik ze begrijp.

CORA: Weet je, Willem was best leuk met de kinderen. We kwamen hier alle jaren. Hij was altijd met ze in de weer. Geen spelletjes, nee dat niet. Dat deed ik met ze. Af en toe naar een pretpark. Dat was helemaal niks voor Willem.

IREEN: Ik denk niet dat Wouter daar ook voor te porren is.

CORA: Hebben jullie...?

IREEN: Geen kinderen. Ik niet en Wouter ook niet.

CORA: Maar wat niet is kan komen.

IREEN: Heb je wel 'ns van de biologische klok gehoord? Enne... we kennen elkaar nog nauwelijks, besef ik me nu. Ik weet niet eens of hij... of dat ik... wij samen... Ik word wat loslippig van dat bier. Sorry.

CORA: Daar heb ik geen bier voor nodig.

IREEN: Wouter en kinderen? Ik weet het niet.

CORA: Willem nam ze mee naar die markten. Er gaat echt geen dag voorbij of er is ergens in de buurt wel een markt. Die stroopte hij af, Voor de blikjes. Ze hebben wat markten gezien, onze kinderen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto